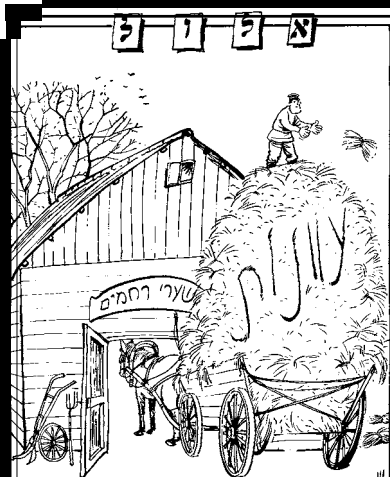

א', ב', על הפרשה פרשת נצבים-וילך

מה יקרה לבני ישראל אם יפנה לבבם מהקל?

איזו הבטחה בפסוק מובטחת כי התורה לעולם לא נשכחת?

מה יתן לכם האלוקים כשתשמרו מצוות וחוקים?

בן כמה היה משה באמרו לכל ישראל את דברו?

כיצד תהיה הארץ שלא תזרע ומכותיה כמהפכת סדום ועמורה?

מי לבוא ולשמוע בהקהל מצוות כדי לדעת התורה והמצוות?

באיזו עוד מצוה חשובה נצטוו ישראל נוסף לאהבה?

מה ישימו מצד הארון לעד שיהיה זכרון לעולם ועד?

איזו מצוה מקיימים מקץ שבע שנים?

מה ישאלו ויתפלאו הגויים כשיראו ענשי הארץ הנוראים?

איזה פסוק רומז לתשובה כשיחזרו ישראל לה' מאהבה?

היכן נמצאת התשובה אל כל יהודי נה קרובה?

איזה שבח בפסוק כתוב על הארץ השופעת כל טוב?

מה יוסיף ה' על הרעה להולך בשרירות ליבו הרע?

מה ניתן לנו לבחירה היום כדי שנזכה באושר ושלוש?

מהיכן ישוב ה' אלוקיך ויקחך גם אם מרחוק יהיה נדחך?

מי את דברי התורה שומעים וזוכים בזכותם המביאים?

מה אמר ה' שימצא את בניו כשיחטאו ויסתיר מהם פניו?

למי העביר משה את התפקיד ועל ידו ה' את הגויים ישמיד?

את מה ה' בפרשה העיד כי אם יחטאו אותם יאביד?

מה עשה ה' אלוקים עם בניו כדי להקים לעם לפניו?

מה יקראו לפני כל העם ללמדם דרך ה' וליראם?

למנוסו עפארקו שרת

אבגדהזוזטיוכ

ב" וְשָׁבַתְּ עַד ה' אֱלֹקֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקוֹלִי"

הזמן המיוחד לשוב אל ה' הוא חודש אלול ועש"ת, בימים אלו ניתנת לנו הזדמנות מיוחדת לשוב אל ה'.

הגה"צ רבי שמשון פינקוס זצ"ל הסביר זאת באופן נפלא: לקהילה אחת לא היה בית כנסת להתפלל, ומחוסר אמצעים החליטו להביא קרוואן, תחילה יצקו בטון שעליו הוא יעמוד, משאית ענקית הביאה אותו, מנוף ענק הרים את הקרוואן באויר, ושלושה פועלים כיוונו את הקרוואן שיישב מדויק על התשתית, סובבו קצת ימינה, שמאלה, אחורה, קדימה, עד שהושיבוהו על מקומו, ניתקו אותו מהמנוף אשר התקפל, והמשאית נסעה לדרכה.

וידוע שזהו סגולה גדולה להינצל מהדין, כמו שכתוב "ויקהי דבר ה' אל אלקהו ותשב לי אמר ה'אית פי נכנע אחאב מלפני יען פי נכנע מפני לא אביא הרעה בנפשו".

למקום הגיעו החשמלאי, האינסטלטור שהחלו מיד במלאכתם, ולפתע זעקה אדירה: הקרוואן מונח הפוך, הצד בו עומד ארון הקודש הוא מערבו! מה עושים? כולם עמדו אובדי עצות, עמד שם בחור אחד ותמה: מה הבעיה? יש לי עצה פשוטה! בוא נרים את הקרוואן ונסובב אותו... אמרו לו: השתגעתי, הרי הקרוואן שוקל כמה טונות! השיב להם הבחור: הרי ראינו מקודם ששלשה אנשים סובבו במשך כעשרים דקות, גם אנחנו נצליח! אולי לא שלשה אנשים, אבל שלשים אנשים, הסבירו לו חבריו: טיפש שכמותך, כל מה שהפועלים הצליחו לסדר, זה בגלל שהקרוואן היה באויר, והמנוף אחז אותו, אז אפשר היה לסובב, להזיז, אבל אחרי שהוא כבר נח על מקומו, מאוחר לשנות! חכה עד שייגע מנוף ומשאית שירימו אותו מחדש.

כך לענייננו: באלול הכל באויר, שום דבר לא כתוב וחתום. אפשר עוד לשנות! אחרי אלול כבר יהיה מאוחר!!! לא תהיה אפשרות לשנות! רק באלול יש לנו את ההזדמנות, כל אחד ואחד מאתנו יראה מה עליו לתקן! יתחזק בהתמדה בתורה בהבנה, בדקדוק ההלכה, ובקיום המצוות בשלימות ובשמחה, והשם יתברך יהיה בעזרנו, שהרי "הבא ליטהר – מסייעים אותו".

אתר ידע • כתובת: יפו • ת"ת • למידה • הכשרה • טיפול • יתר • אודות • תמרים • תרבות • תחומים • זיהוי • ת"ת • דמי • נוספים • נוספים • במינה • שילוח • | info@achiv.org.il

כשנבקש על כבוד שמים נקבל הכל

ג] "פי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה, ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעי":

מבאר ר' חיים מוולוז'ין בשם הזוה"ק את הפסוק באופן הבא:

ה"צאן" אלו ישראל, ה"באר" זו השכינה שממנה מגיע כל השפע. ה"אבן" זו הסטרא אחרא שמונעת מהשכינה להתגלות, "מן הבאר ישקו כל העדרים" – כשהשכינה מתגלית מגיע כל השפע, אבל "האבן גדולה על פי הבאר" – כח הסטרא אחרא גדול ומונע את התגלות השכינה, "ונאספו שמה כל העדרים" – עם ישראל בראש השנה מתאספים כולם לבקש על מלכות שמים וגילוי השכינה, "וגללו את האבן מעל פי הבאר" – על ידי תפילתם למען כבוד שמים הם יצליחו לבטל את הסט"א ותתגלה השכינה מ"הבאר".

אבל "והשיבו את האבן על פי הבאר למקומה" – עם ישראל במקום לבקש על ביטול הסט"א הם מבקשים רק על פרנסה, "ויאמר הן עוד היום גדול" – הגלות עוד תהיה ארוכה מאד!!!, ולמה "כי לא עת האסף הצאן" – עם ישראל לא התאסף בראש השנה לבקש על מלכות שמים, אלא על צרכיהם האישיים... ולכן "השקו הצאן ולכו רעי", הקב"ה נותן להם פרנסה ושילכו לדרכם, והסטרא אחרא רח"ל עדיין מונעת מן השכינה להתגלות.

משל למלך שבנו בגיל צעיר מאד יצא לתרבות רעה והתחבר לחברים רעים וכל הפצרות המלך שייטיב דרכיו עלו בתוהו, הבן התרחק מבית המלכות עד שלא ידע אביו היכן הוא, לא רצה אביו לחפשו בכח כי חשש שבנו לא ירצה לחזור, שיער המלך כי כנראה שהוא מתגורר אצל איכר או בעל מלאכה שמוכן לתת לבנו אכסניה תמורת מלאכה, נדד המלך מעיר לעיר ומעיר לעיר וכל מקום שהגיע צווה לשחרר את כל הפועלים לרגל הגעת המלך, כך קיווה לפגוש את בנו בין הבאים לקבל פניו, והיה היום והגיע לעיירה שבנו באמת היה שם, הוא התגורר אצל רפתן פלוני, המלך-האבא זיהה את בנו והבן לא זיהה את אביו... המתין הבן בתורו לגשת למלך לבקש את בקשתו האישית, כשהגיע תורו, כך הייתה בקשתו: אדוני המלך, אנא תבקש מהרפתן המעסיק שלי, שיוסיף לי עוד קצת קש במזרון כדי שיהיה לי נוח... תעשה לי טובה, תבקש את זה ממנו... זה דבר קטן!... המלך - שהכיר את בנו וזיהה אותו - כשהוא שמע את זה... הוא נפל על צווארו, חיבק אותו ונישק אותו ואמר לו: בני בני, יקירי מחמדתי, זה מה שאתה מבקש?!... קצת קש?!... תבקש "אבאל'ה, אני רוצה לחזור הביתה!!"!!! אם תחזור הביתה לא יהיה חסר לך כלום, רק תבקש לחזור הביתה!... ויהיה לך הכל...

אנחנו מבקשים על כבוד שמים, אם תהיה התגלות השכינה הרי יהיה הכל, לא יחסר כלום... במקום לבקש על פרנסה – על קצת קש... נבקש על כבוד שמים; רבוננו של עולם, אבא, אנו רוצים לחזור אליך, אנחנו מבקשים לחזור הביתה! וגם אם אנו מבקשים על פרנסה לפחות נבקש על פרנסה למען כבוד שמים - "למענך אלקים חיים".

ד] כתוב בחיי אדם וטוב יותר להתפלל תפילות ראש השנה באבנים וקופים ובלב פפוף ובכוונה רצויה, בקיצור שו"ע מוסיף גם בדמעות.

שנה אחת זכיתי להתפלל בישיבת מיר ברכפלד, והנה אני בתפילת מוסף ואני מרגיש את עצמי שאני מתפלל בצורה יבישה בלי שום התרגשות, וודאי לא בדמעות, פשוט אומר את המילים של התפילה בלי שום חיבור לעוצמות הנוראיות שאפשר לשאוב מן התפילה, וכמוכן שזה כאב לי מאוד, היתכן תפילת ראש השנה בלי שום טיפת רגש?!? והנה בחסד ה' עלי לאחר התפילה אני רואה לידי את המשגיח של הישיבה הגה"צ ר' ראובן הכסטר שליט"א ותיניתי בכאב לפניו את הרגשתי על שכזו תפילה עלתה בידי... ואמר לי שיש פה טעות בהבנה, והמשיל במשל: שכשאמא נותנת לבנה פרוסת לחם לאכול והיא מורחת לו על זה ריבה, והוא אוכל ונהיה שבע, האם הוא נהיה שבע מהלחם או מהריבה? וודאי שהשביעה היא מהלחם ולא מהריבה, שהריבה היא רק לטעם טוב שיהיה בלחם, אבל וודאי שאם אין ריבה, היא נותנת לבנה רק לחם וודאי שהוא ג"כ יהיה שבע...

כך אותו דבר בתפילות הימים הנוראים ובכל השנה כשאתה אומר את המילים הקדושות של התפילות שתקנו זו"ל אתה כבר נהיה שבע, ואתה כבר פועל את כל מה שצריך לפעול, וודאי שאם יש לך התרגשות ודמעות בתפילה שזה כמו ריבה, אז זהו בונוס שהרווחת, אבל התפילה בעצמותה מה היא? זהו פשוט לומר את המילים בכוונה, גם אם אתה לא מרגיש כלום!!!... ועוד הביא המשגיח שליט"א בשם המשגיח של ליקווד מרן הגה"צ ר' נתן וויכטפוגל זצוק"ל שהיה שנה אחת ביום הכיפורים שלא היה לו שום התרגשות בתפילות, ורק בתפילת המנחה כשקיבל עליה של מפטיר יונה פתאום נפתח לו מעיין של דמעות והתרגשות, והיה אומר שאדם לא ידחוק עצמו בכוח לדמעות והתרגשות אלא יתפלל בנחת ומאילו זה כבר יבוא אליו...

תחילת המלכויות בתפילות ראש השנה מתחיל בתפילת עלינו לשבח

ה] "כי ה' האלוקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת"

בהרגשה שלנו זה: שהקב"ה כביכול נמצא בשמים, ושם מרגישים בחוש את הקב"ה, כמ"ש "על השמים כבודו", ובארץ כביכול לא מספיק מרגישים את כבוד ה' שהוא 'נמצא כאן בפועל ממש', וכדי להפקיע מההרגשה הזו אנו אומרים שה' בשמים ממעל ועל הארץ מתחת' דהיינו שאותו דבר בדיוק כמו שכבודו של ה' מתגלה בשמים, באותה מיידה גם בארץ מתחת, רק אנו צריכים לגלות ולהכיר ולהרגיש את זה.

ו] "על כן נקוה לך ה' אלוקינו לראות מהרה בתפארת עוזך"

תחינה זו חיבר עכן שחתם שמו בראשי תיבות בתחילת התפילה הנוראה והמרגשת הזאת ביום שהלך להיסקל עקב מה שמעל מהחרם של יריחו.

רק לחשוב ולהתבונן על הדבר הזה עכן הולך להיסקל בדבר ה', והוא בלא שום תרעומות, בלב נקי ונרגש מתפלל מעומק לבו לזכות לראות מהרה בתפארת עוזו של הקב"ה, ושיתוקן עולם במלכות שקי, ויכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך, ולכבוד שמו יקר יתנו, ויקבלו כולם את עול מלכותו, הרי זה כמעט לא נתפס בשכל אנוש שאדם במצבו, זו תהיה שאיפותיו, וא"כ ק"ו לכל אחד ואחד מאיתנו שכך צריך להרגיש...

ז] "ויהי ה' למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד".

נראה לומר שמרומז פה שכבודו של הקב"ה הוא: שהוא מלך על כל הארץ, דהיינו שהרי בשמים לא חסר לקב"ה שום כבוד מלכות, שהרי ה' בשמים ממעל וכמו שכתוב "על השמים כבודו", אבל הקב"ה רוצה את הכבוד בארץ, דהיינו במקומות הנמוכים שגם שם ה' רוצה שיכירו את כבודו.

< ויותר מזה אפשר אולי לומר שמרומז במילים "על כל הארץ", על 'כל' זהו ריבוי דהיינו במקום הנמוך ביותר ששם מתגלה 'שיא כבודו' שגם שם מכירים בו ונותנים לו כבוד, דהיינו שאם אדם נמצא בדרגה 'ירודה ביותר' והוא שם בעומק שאול ממליך את הקב"ה עליו, זהו 'שיא הממלכה' שעושה כבוד לקב"ה.

< וזהו הכוונה במה שכתוב בהמשך "יהיה ה' אחד", שזה גורם לאחדות בכל העולמות כולם היינו עליונים ותחתונים, שגם בשמים וגם במקומות התחתונים ביותר מתגלה כבוד מלכותו, שזהו שלימות של 'כבודו יתברך', וזהו הכוונה ה' אחד' שהכל בגילוי אחדותו בכל העולמות.